

Bilag til Bet. og Indst. fra Fællesudv. ang. Lovf. om midlert. Hjælp til arbejdsløse.

Udregningen viser, at det samlede Tilskudsbeløb fra Staten og Kommunerne paa Basis af en samlet aarlig Kontingentydelse fra Medlemmerne paa 18,9 Mill. Kr. som Følge af Ændringen formindskes med 69 000 Kr.

Det bemærkes, at Direktoratet har valgt at belyse Forholdet ved de senest tilgængelige Tal og har derfor udregnet Tallene for Aaret 1929—30, men man undlader i denne Forbindelse ikke at pege paa, at en noget lignende Oversigt paa Basis af Regnskabsaaret 1927—28 findes som Bilag B. til det som Led i Socialreformen fremsatte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Samme Steds findes som Underbilag til Bilag 2 Direktoratets Skrivelse af 16. September 1929, i hvilken man udførligt har redegjort for de økonomiske Virkninger af den dér benyttede Tilskudsskala, efter hvilken det samlede Tilskud har samme Størrelse som efter foranstaaende Forslag, fremsat i Folketinget den 5. Marts 1930.

Direktoratet har i sin nævnte Skrivelse beregnet det gennemsnitlige aarlige Kontingent til saavel den ordinære Virksomhed som til Krisekasserne til 13 Mill. Kr., og de herommeldte Ændringer af Tilskudssatserne for Lønninger over 3 000 Kr., der i Eksemplet foran kun giver en Besparelse af 69 000 Kr. ved et Kontingent i 1929—30 af ca. 19 Mill. Kr., vil altsaa faa endnu mindre Virkning i et Normalbudget paa 13 Mill. Kr., ved hvis Udarbejdelse det er taget i Betragtning, at Kontingentet paa Grund af de forhøjede Tilskud er gaaet ned til 13 Mill. Kr. dækkende saavel den ordinære som Kriseforsikringen.

Med Hensyn til den foreslaaede Ændring af Starttilskuddet, der foreslaas nedsat henholdsvis fra 30 Kr. til 25 Kr. og fra 20 Kr. til 15 Kr., skal man bemærke, at denne Nedsættelse i Forhold til et samlet Medlemsantal af 288 000 vil andrage 1 440 000 Kr.

Hvad angaar Begrænsningen af Maksimum for Understøttelsestiden i en Krisekasse til 100 Dage, skal man bemærke, at Direktoratet ikke til Raadighed har færdigbehandlet statistisk Materiale til Belysning af, hvilken faktisk Besparelse Ændringen vil medføre, og paa Grund af den Direktoratet til Besvarelsen givne stærkt begrænsede Tid har man heller ikke kunnet foretage nogen Specialudregning vedrørende dette Forhold. Man maa derfor nøjes med at pege paa, at det kun er en Brøkdel af Kasserne, der understøtter ud over 100 Dage, ligesom man derhos maa tage i Betragtning, at det meget hyppigt kun er en Brøkdel af Medlemmerne, nemlig saadanne med særlig stor Anciennitet, der kan nyde godt af denne særlig lange Understøttelsestid. Med Hensyn til de Medlemmer, der i Henhold til deres Kasses Vedtægt kan oppebære over 100 Dages Understøttelse i Løbet af 12 Maaneder, maa det imidlertid antages, at kun et forholdsvis ringe Antal vil naa at faa brugt mere end den vedtægtsmæssige Understøttelse af over 100 Dages Varighed plus 100 Dages Krisehjælp. Nogen Besparelse vil det jo selvfølgelig betyde, men man mener at kunne regne Besparelsen til 100 000 Kr., saaledes at den samlede aarlige Understøttelse af Krisefondene, der i Direktoratets Skrivelse af 16. September 1929 er beregnet til ca. 7 Mill. Kr., som Følge af herommeldte Begrænsning af Understøttelsestiden til 100 Dage, bringes ned til ca. 6,9 Mill. Kr.

Hvad endelig angaar de indenfor Udvalget foreslaaede Ændringer, der tager Sigte paa at gøre det lettere at aabne en Krisefond, skal man bemærke, at man — for at kunne være paa den sikre Side — ved de Beregninger, paa Grundlag af hvilke man har fundet Tallet 7 Mill. Kr., er gaaet ud fra, at allerede de i Lovforslaget indeholdte Aabningsregler i meget vid og fornøden Udstrækning vilde give Kasserne Adgang til at udbetale af deres Krisefonds. Selv om det derfor vel maa antages at kunne være af Værdi for den enkelte Kasse, at de omhandlede Procenter, der giver Adgang til Aabning, nedsættes, saaledes at Kassen lettere opfylder Betingelserne i en given Situation, vil man ikke anse de ommeldte Ændringer for at være i Stand til væsentlig at kunne ændre det økonomiske Slutresultat (7 Mill. Kr.), der er fundet paa Grundlag af samtlige Kassers Forhold. Til nærmere Belysning af den tekniske Side af disse Ændringer skal man nævne, at man, for saa vidt angaar Opbrugsprocenten, har undersøgt Snedkerfaget for Februar Maaned 1931. Denne Kasse vilde i denne Maaned kunne have kommet i Betragtning, saafremt den krævede Opbrugsprocent kun, som nu foreslaaet, havde været 30, hvorimod den ikke vilde opfylde Betingelserne med den nu forlangte Opbrugsprocent af 40.